

عنوان مقاله:

ارزیابی و تحلیل میزان سازگاری کاربری اراضی با مجموعه آثار زندیه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های بوم شناسی شهری، دوره 4، شماره 7 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

اکبر کیانی - عضو هیئت علمی دانشگاه زابل

مینا امیری نژاد - دانشجو

خلاصه مقاله:

بافت های تاریخی و فرهنگی شهرها آثار گرانبهایی از فرهنگ، دانش معماری و شهرسازی بومی اند و به عنوان جزئی از هویت اجتماعی هر قوم و کشوری تلقی می شوند. شهرهای تاریخی - فرهنگی فرصت های بسیاری برای گردشگران براساس منابع موروثی و باستانی دارند، به همین جهت مهمترین کانون های جذب گردشگران هستند. کلانشهر شیراز دارای سابقه فرهنگی- تاریخی غنی و برخوردار از مناظر و چشم اندازهای تاریخی دارای پتانسیل بالا برای جذب گردشگران داخلی و خارجی است. با این وجود آن چنان که باید نتوانسته است از این صنعت به عنوان منبع درآمد استفاده کند. عوامل گوناگونی در این مسئله دخیل اند، که عدم تناسب کاربری اراضی اطراف مجموعه زندیه به عنوان آثاری که از شهرت جهانی برخوردار هستند، می تواند از جمله ی این عوامل باشد. به نظر می رسد عمده ترین علت بوجود آمدن این ناسازگاری، مکان یابی یک سری از کاربری های ناسازگار در شعاع چند متری مجموعه زندیه بوده تا از این طریق از تمرکز جمعیت موجود در این بخش از شهر برای عملکرد بهینه این کاربری-ها استفاده نموده و از ناسازگار بودن این کاربری ها با مجموعه آثار زندیه غافل ماندند. پژوهش حاضر با هدف ارزیابی تناسب کاربری های بافت قدیم شیراز با تاکید بر مجموعه زندیه، انجام گرفت که با توجه به ماهیت پژوهش از روش توصیفی- تحلیلی استفاده شده است. نتایج حاکی از آن است که کاربری اراضی این آثار از تناسب مطلوبی برخوردار نیستند که می توان با کمک گرفتن از سیستم اطلاعات جغرافیایی شرایط مناسبی را جهت تجزیه و تحلیل وضع فعلی کاربری های اطراف مجموعه زندیه فراهم نمود.

کلمات کلیدی:

ارزیابی کاربری، بافت تاریخی، ناسازگاری، سیستم اطلاعات جغرافیایی، مجموعه زندیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1786653>

